

לוועדת החקירה המלכתית

הטבח — כמוצאי היום החמישי — נמלטו מן המחנות נשים, נכרים וילדים מבוהלים, וסיפור על כך לאנשי צה"ל?

- אם כן, האם החיילים דיווחו על כך לקצינים שלהם?
- אם לא, מדוע לא?
- אם כן, האם קצינים אלה דיווחו על כך לממונים עליהם?
- אם לא, מדוע לא?
- אם כן, האם הגיע הדיווח למפקד כוחות צה"ל בבירות?
- אם כן, האם העביר זה את הידיעה לאלוף-הפיקוד?
- אם כן, האם זה העביר את הידיעה לרמטכ"ל ו/או לשר-הביטחון?
- אם העביר לרמטכ"ל, האם הרמטכ"ל העביר את הידיעה לשר-הביטחון?
- במהלך הלילה הראשון של הטבח, האם הבחינו הקצינים ב איזור המחנות כי קולות-האש אינם מעידים על קרב, אלא על עריכת טבח?

מי החליט בלילה זה — בין היום החמישי והשישי — לעזור לפלאנגות ב שיגור פיצוצות-תאורה מעל המחנות? מי החליט להפסיק שיגור פיצוצות- התאורה?

מה ראו כתצפיות שעל גג החפ"ק ובמקומות אחרים לאור פיצוצות-התאורה? האם היה במהלך הלילה הזה איזה דיווח שהוא בדרג כלשהו, על החלטת הידיעה כי יש במחנות התרחשויות בלתי רגילות?

האם יתכן בכלל כי במשך לילה שלם היו התרחשויות במחנות, מלוחת בירות בלתי-רפוסקות, אחרי שהפלאנגות נכנסו למחנות בהסכמת צה"ל ועל פי החלטת ממשלת-ישראל, מבלי שקצין כלשהו ית עניין בטיבן, וישלח פנימה חוליות לבי דיקה ולדיווח?

האם אכן זה היה כך, האם אין הדבר כשלעצמו מעיד על כך שהיתה מראש נכונות לכך שה פלאנגות יערכו טבח במחנות, וכי הוחלט לעצום עין?

יום השישי השחור:

הדרג המדיני

מתי נודע, ביום השישי, ערב ראש-השנה, לכל אחד מן האנשים הבאים כי במחנות נערך (ונמשך) טבח המוני: ראש-הממשלה, שר הביטחון, הרמטכ"ל, אלוף-הפיקוד, מפקד כוחות צה"ל בבירות, מפקד קד העוצבות בשטח, הקצינים הי זוטרים, החיילים בשטח?

למי סיפרו הנשים, הילדים הגי ברים, שהחלו בורחים בבורק במיטת רב מהמחנות, על הזוועות המתרחשות שם? איך עברו העדויות של הנמלטים בסולם הפיקוד למעלה, ולמי הגיעו? האם נכון שקצינים של צה"ל במקום ציוו על הנשים הנמלטות לחזור לבתיהן, בעוד שהטבח נמשך?

אם אכן הודיע אלוף-הפיקוד או מפי קד כוחות צה"ל בבירות ביום השישי לקצין-הקישור של הפלאנגות שיש לשים קץ לטבח — מתי זה היה? על סמך אילו ידיעות באה הודעה זו? מה היה הדרג הבכיר ביותר (שר הביטחון, הרמטכ"ל, אלוף-הפיקוד) שהי ליט למסור הוראה זו?

מדוע לא ניתנה לפלאנגות כמועד זה פקודה חריגה-משמעותית לצאת מן המחנות?

מדוע לא הופעל צה"ל במועד זה כדי לוודא שהוראה כזו אכן תבוצע? מדוע לא נשלחו במועד זה לפחות חוליות של בקרה ומדויען אז תוך המחנות, כדי לברר מה מתרחש?

מי התיר לפלאנגות לערוך ביום ה שישי מיסוד ראוותני במסגרת-העופה ה בינלאומי של בירות, לפני כניסת הגל השני של הפלאנגות למחנות?

האם שמעו קציני צה"ל במעמד זה על כוונתם של אנשי-פלאנגות אלה לערוך טבח במחנות, כפי שהעיד רון ברישי, שנכח במקום ושהעלים מידע זה מצופי הטלוויזיה?

האם דווח על כך לדרגים הבכירים? האם נכון כי צה"ל עצר סדר זה ומנע ממנו להיכנס למחנות? אם כן — מדוע?

האם אין פקודה זו, אם אכן היתה, מעידה בבירור כי במועד זה כבר היה ידוע לפיקוד של צה"ל כי נערך טבח במחנות?

אם כן, מדוע לא נעשה דבר כמשך קרוב ל-24 שעות נוספות כדי לעצור את הטבח?

יום השישי השחור:

הדרג המדיני

מתי ביקר אריאל שרון באיזור המחנות, ערב הטבח או במהלכו, כפי שהעיד באוזני אהוד יערי היילום לבנוניים, שי ראו אותו כמו עניהם?

היכן היה שרון? לשם מה בא, ומה עשה במקום?

מתי נודע לאריאל שרון לראשונה כי נערך טבח במחנות? באיזו שעה הודיע לו על הטבח רון ברישי בטלפון לחוותו?

אם נכונים דיברי שרון, כי בשעה ששוחח עם ברישי כבר היו בידי היד עות על הטבח, שהגיעו אליו בדרך הר גילה — מתי שמע שרון לראשונה על הטבח? מה עשה — אם עשה — אריאל שרון מאותו רגע — כדי שישי, ביום השישי בבוקר, כי צהריום או אחר-הצהריום — ועד להפסקת הטבח למחרת היום, כדי לשים קץ לזוועה?

האם הודיע על כך לראש-הממשלה באותו יום (יום השישי)?

האם התייעץ על כך עם הרמטכ"ל או אלוף-הפיקוד?

מדוע לא פס מייד לבירות בעצמו, כפי שעשה פעמים רבות במהלך המלחמה, כאשר התעורר בעיות הרבה פחות חמורות?

האם אין התנהגותו של שרון במשך 24 שעות אלה מזכירה בעיניו כי ידע על הטבח מראש, לא הופתע עלידו והיה מעוניין בהמשכו, כדי להביא לבדיחה המזנית של הפליטים?

מתי הגיעו הדברים לאחוזו של שר הביטחון מרדכי צפורי?

מתי הודיע צפורי על כך לשר יצחק שמיר?

מדוע פנה ציפורי לשמיר, תחת לפנות במישרין לראש-הממשלה?

על סמך מה הודיע שמיר לציפורי כי אין ממש בידיעות על הטבח — שכבר נמשך או יותר מ-12 שעות?

מה עשה שמיר כדי לברר את הדברים במקור ראשון — ולא רק בשל ההשלכות הצפויות על יחסיהם של ישראל ראל?

האם פנה מרדכי ציפורי אל מנחם בגין, או אל אנשי לישכתו, כאשר הסתבר לו כי יצחק שמיר לא איכפת אם נערך טבח המוני או לא, ושאינו כמונתו להתערב?

אם אכן פנה ציפורי לבגין במישרין, כיצד הגיב בגין?

מתי נודע למנחם בגין לראשונה על הטבח, ומפי מי?

האם שר אחר כלשהו קיבל ידיעות על הטבח בדרכים משלו, ואם כן — מה עשה?

אנשי חדאד

האם היו אנשי המייגר סעד חדאד מעורבים בטבח?

מי היו האנשים, שלבשו את מדוי של חדאד, אשר השתתפו בטבח, לפי עדויות כל עדי-הראייה הפלסטיניים שנש"ר אלו?

האם יש סבירות כלשהי למענה שהוספה על-ידי התעמולה הישראלית, כי אנשי-הפלאנגות לבשו את מדי חדאד כדי להכאיף את ריחו?

מי היה האיש מאנשי-חדאד שגורה על-ידי כוחות-צה"ל במקום, ובאילו נסיר בות נהרג?

האם הוטסו אנשי חדאד לביירות ב מסוקים של צה"ל, כפי שטענו כתבים זרים?

לשם מה הומס חדאד עצמו לביירות בשעת הטבח, כפי שהוא הודה בעצמו?

מה עשה חדאד במקום?

יום השבת

באילו נסיבות הופסק הטבח ביום השבת בבוקר?

מי החליט על כך מצד צה"ל ו/או הדרג המדיני הישראלי?

מתי התקבלה החלטה זו? האם נכון שצה"ל קיבל פקוד רה להתערב רק אחרי שצוותות הפטרוויזיה והעיתונאים הזרים כבר נכנסו למחנות והחלו מודיעים על הטבח לכל העולם?

כיצד בוצעה התערבות צה"ל? באיזה שלב נבעו הפלאנגות מצה"ל להעמיד לרשותן דחפורים, וכיצד גומקה בקשה זו?

האם נכון שצה"ל סירב להיענות לבקשה זו?

אם כן, מדוע? איך זה קרה שהפלאנגות הצליחו בכל זאת להכניס דחפור או דחפורים למחנות, השתמשו בהם כדי למוטט בתים ולקבור תחת הריסות גוויות ואנשים חיים, וביניהם נשים וילדים?

מראשית הטבח ועד סיומו — מה ראה ומה שמע כל אחד מחיילי צה"ל וקציניו שהיו ליד המחנות?

אחרי סיום הטבח וכניסת צה"ל למחנות — אילו פעולות נעשו על-ידי צה"ל כדי לעזור לפצועים, אם נותרו כאלה?

האם נבדקה עדותם של עדי-הראייה כי הפלאנגות הוציאו מן המחנות, על גבי משאיות, קבוצות של אזרחים?

לאן הם הוטסו ומה עלה בגורלם? אילו דיווחים הועברו על-ידי קציני צה"ל שנכנסו למחנות לממונים עליהם?

האם בא אלוף-הפיקוד מייד למקום? האם בא הרמטכ"ל מייד למקום? האם בא שר-הביטחון מייד למקום?

אם לא נמסר מייד דיווח לראש-הממשלה, מדוע לא נמסר? האם נכונה טענתו של מנחם בגין כי שמע על הטבח לראשונה משידור ב רדיו ביום השבת לפנות ערב — יומיים אחרי תחילת הטבח, יותר מיממה אחרי שהדבר נודע בבירור לצה"ל ולשר-הבי טחון, שעות רבות אחרי שצה"ל נכנס למחנות?

אם כן, מי אחראי להעזמת האמת על פרשה בעלת השלכות היסטוריות מראש-הממשלה?

החינוי והשקר

מי אחראי לתיכנון ולביצוע מערכת השקרים של ממשלת-ישראל ושל צה"ל, החל ביום השבת בבוקר והלאה?

מי המציא את השקר בדבר כניסת הפלאנגות למחנות ממוזי רח, כדי ידיעת צה"ל?

מי המציא את השקר כאילו נודע לצה"ל על הטבח לראשונה ביום השבת? מי אחראי לכל אחת מעשרות הר

דעות-השקר, ובהן שקרים גסים, חצאי-אמיתות, עובדות מסולפות והעלמת-עובד דות, שהגיעו לציבור הישראלי במשך ה שבוע ממקורות רשמיים?

מי כפה על כתבי הטלוויזיה (רון בן ישי), הרדיו והעיתונות לפרסם במהלך השבוע ידיעות שהם ידעו שהם שקר?

מדוע נמנע ראש-הממשלה מלהחליט, מייד עם קבלת הידיעות על הטבח, על הקמת ועדת-חקירה ממלכתית, לפי חוק ועדת-החקירה — דבר שהצורך בו היה מובן מאלי?

מדוע הוסיף ראש-הממשלה להתנגד למינוי ועדה כזאת במשך יותר משבוע?

האם במשך שבוע זה פעל מישהו כדי לשמשש עובדות, לחבר גירסה "מוסכמת" ושיקרית, להדיח עדי-העיתון לעדות-שקר, להעזמת מוסמכים או להיכרז מוסמכים כזוהים?

מדוע נמנע אריאל שרון במשך שלושה ימים תמימים, אחרי סיום הטבח, מלמסור הודעה כלשהי או להתראיין?

מדוע סירב שרון בומן הזה להופיע לפני ועדת-החקירה-הביטחון של הכנסת?

האם נוצר זמן זה כדי להכין גירסות מפוברקות?

מדוע סירב הרמטכ"ל במשך תקופה זו למסור הודעות?

מדוע סירב הרמטכ"ל להופיע לפני ועדת-החקירה-הביטחון של הכנסת?

האחריות

המיניסטריונית

האם עצם החלטתה להכניס את הפלאנגות למחנות-הפליטים, אחרי פריקת הנשק מן המלוציות שהגנו על האוכלוסיה, מחייב את מנחם בגין להתפטר, בשל אחריותו המיניסטריונית להחלטה שהזמינה את הטבח?

האם החלטה זו מחייבת את אריאל שרון להתפטר, בשל אחריותו המיניסטר יונית?

האם טענתו של אריאל שרון כי, לא העלינו על דעתנו שכך ינהגו הפלאנגות, אחרי שהוא בעצמו הזכיר את טבח תל א-ליועטר שבוצע על-ידי אותן הפלאנגות, בפקודת אותם המפקדים, מפחיתה את ה אחריות המיניסטריונית שלו, או להיפך, מחמירה אותה?

האם יש סבירות לטענה כי, אגחגו לא מסוגלים להבין יצרים אפלים כאלה, כשהיא באה מפי מי שביצעו מעשי-זוועה בדי-ריאסין, בקיבה ובמקרים נוספים?

האם חלה אחריות מיניסטריונית דר מה על שר-החוץ, שלא נקט אמצעי כלשהו כדי לברר את העובדות לאשורן, אחרי ששר-הביטחון הזהיר אותו ביום השישי, אף שצריך היה לדעת שטבח כזה ימיט שואה על יחסיהם של ישראל?

האם חלה האחריות על כל חברי ה ממשלה, שאישרו את כניסת הפלאנגות למחנות — הן אם ידעו שמדובר בכנופיות שכבר ביצעו מעשי-טבח המוניים הן — ואולי עוד יותר — אם לא ידעו עובדה זו, הידועה לכל בר-דעת?

האם נוסף על האחריות ה מיניסטריונית הכללית חדה על אריאל שרון אחריות ישירה ליציר רת הנסיבות שאיפשרו את הטבח, ואף הפכו אותו לבת-רנמנע?

האם יצירת הנסיבות שהפכו את ה טבח לבלתי-נמנע מוכיחה כי היתה קיימת אצל שרון כוונה תחילה, על פי העיקרון שהכוונה של פעולה פוליטית נובעת מן התוצאות הסבירות הצפויות של המעשה?

האם חלה אחריות דומה, ואולי אף חמורה יותר, על הרמטכ"ל, רפאל איתן?

מתי מידת האחריות לכד אחד מן המעשים והמחדלים ה מסויימים, החלה על שר-הביטחון, הרמטכ"ל, אלוף-הפיקוד, מפקד כוחות צה"ל בבירות וקצינים אחרים?